

Meldpunt RKK

zaaknummer 2010 T 023 (2)

Ingek. 14 NOV. 2011

datum 11 november 2011

Meldingsnummer: 2010-0756 (2)

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

_____ geboren op _____
wonende te Schijndel,
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. B.J.M.P. Cremers, advocaat te Breda,

tegen:

wijlen _____ overleden op _____
geboren op _____
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven Priester van het Bisdom Roermond.

1. De procedure

Het klaagschrift d.d. 20 mei 2010 is bij Meldpunt voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk, rechtsopvolger van het bureau van Hulp en Recht (hierna: Meldpunt), ontvangen. Op 1 augustus 2011 is bij het Meldpunt een verweerschrift ingekomen van _____ vicaris-generaal van het bisdom Roermond.

Op 10 oktober 2011 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen met zijn echtgenote

standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. B.J.M.P. Cremers.

Namens aangeklaagde is verschenen _____ vicaris-generaal van het bisdom Roermond en _____ kanselier.

Hij heeft zijn

2. De klacht

2.1. Klager is na de lagere school in 1959 naar _____ gegaan omdat hij ervan overtuigd was priester te willen worden. Na het eerste jaar op “ _____ ” verhuisde klager in het tweede jaar naar “ _____ ”.

Op een avond stond klager met zijn beste vriend in een hoekje van de cour te praten. Ze hadden het over vriendschap. Dit gesprek leidde tot een knuffel, waarbij zij werden “betrapt” door aangeklaagde.

Klager moest van aangeklaagde de volgende dag bij hem komen op zijn kamer. Daar werd klager door aangeklaagde betast. Klager ziet aangeklaagde nog voor zich staan met zijn toga omhoog. Aangeklaagde had er niets onderaan. Klager herinnert zich nog duidelijk de geur die

hem daarbij tegemoet kwam. Klager moest aangeklaagde ook bevredigen. Dit heeft zich twee of drie keer voorgedaan. Klager mocht met niemand praten over hetgeen was gebeurd. Zou hij dat wel doen, dan zou aangeklaagde een boekje opendoen over klager en zijn vriend. Er kwam een einde aan dit misbruik toen klager in de ziekenboeg terecht kwam. De non die daar de scepter zwaaide vroeg waarom klager in zijn slaap huilde. Klager heeft haar toen verteld van hetgeen aangeklaagde hem had aangedaan. Een week later werd klager door zijn ouders van school gehaald. Er is nooit met één woord over het gebeuren gerept.

2.2. Door het weggestuurd worden van heeft klager een andere schoolloopbaan en latere carrière gehad dan het geval zou zijn geweest als hij had kunnen afmaken. Nu ging klager van het gymnasium naar de tweede klas van de Mulo en begon hij pas op zijn 23e aan een universitaire studie, welke hij volgde naast zijn baan als onderwijzer. Het is niet zo dat klager ontevreden is over zijn carrière, maar hij had er meer kunnen uithalen en meer van zijn studententijd kunnen genieten, als hij gewoon had kunnen gaan studeren na het behalen van het gymnasiumdiploma.

Door de recente publiciteit over seksueel misbruik in de kerk zijn zijn herinneringen in alle hevigheid aan de oppervlakte gekomen. Klager is hiervoor sinds kort onder behandeling bij een psycholoog. Door de heftige emoties van de afgelopen tijd krijgt klager weinig uit zijn handen en heeft hij zijn activiteiten als voorzitter van een stichting waarvoor klager zich inzet, noodgedwongen op een laag pitje moeten zetten.

2.3. Klager wil met zijn klacht bereiken dat de verantwoordelijken hun verantwoordelijkheid nemen en erkennen, dat het fout is wat er is gebeurd en dat zij daarvoor hun excuses aan klager aanbieden.

Voorts geeft klager aan dat hij voor vergoeding van kosten in aanmerking wil komen, zoals weergegeven in bijlage 3 van het klaagschrift

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. heeft in zijn verweerschrift gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Hij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik maar dat hij zich kan voorstellen dat klager erkenning zoekt voor hetgeen hem is overkomen.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3 Er zijn ongeveer vijftig jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van aangeklaagde zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wél is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden dat de gebeurtenissen die klager schetst hebben plaatsgevonden. De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt door de wijze waarop en de details waarmee klager zijn verhaal heeft verteld, alsmede door het steunbewijs bestaande uit de klacht van wegens seksueel misbruik door aangeklaagde. Ook in dit geval nodigde aangeklaagde een leerling uit om op zijn kamer te komen, waarna aangeklaagde handtastelijk werd.

Tevens heeft de Klachtencommissie de verklaring van als steunbewijs aangemerkt. Deze verklaring houdt in dat aangeklaagde in onder bedenkelijke omstandigheden van werd overgeplaatst. Als reden voor deze overplaatsing kregen collega's te horen, dat aangeklaagde niet met zijn handen van de jongens kon afblijven. Tenslotte heeft de Klachtencommissie de verklaring van als steunbewijs in haar overtuiging meegenomen. In deze verklaring wordt vermeld, dat er verhalen de ronde deden over aangeklaagde. Deze verhalen hielden in dat aangeklaagde zijn handen niet thuis kon houden. Leerlingen werden 's avonds op zijn kamer uitgenodigd, waarna hij hen seksueel misbruikte.

4.4 Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheidssituatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas 13 jaar oud. Aangeklaagde was voor hem een vertrouwenspersoon.

4.5 Gelet op het feit dat aangeklaagde is overleden kunnen tegen hem geen maatregelen meer worden genomen. Daarom zal de Klachtencommissie zich bij haar advisering richten op de vermindering van het leed dat klager is aangedaan.

4.6 Over het verzoek van klager om financiële vergoedingen kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Bij een grondverklaring van de klacht door de Bisschop van Roermond zal de nog in te stellen Compensatiecommissie zich buigen over het bedrag van een mogelijke vergoeding.

Ter informatie van klager merkt de Klachtencommissie op dat binnenkort te verwachten is dat de Bisschoppenconferentie en de Konferentie Nederlandse Religieuzen deze commissie, gebaseerd op het advies van de commissie Lindenbergh, zullen instellen.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van Roermond de klacht gegrond te verklaren, te erkennen dat aangeklaagde klager seksueel heeft misbruikt en namens het Bisdom excuses aan te bieden en zijn spijt te betuigen voor het klager aangedane leed.

Dit advies is vastgesteld op 11 november 2011 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, Prof. dr. H.B.M. van de Wiel en drs. A.A.M. Oostveen, leden, bijgestaan door mr. M. Braspenning-Groeneveld, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

zaaknummer 2010 T 023(2)

Op grond van art. 16.4 van de Regeling wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Bisschop van Roermond en aan klager verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Regeling stelt de Bisschop binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Regeling geeft de Bisschop daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Regeling ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Bisschop.